14/02/2022

Άγιος Δαμιανός εξ Αγράφων

/ Βίοι Αγίων

Ο Άγιος Δαμιανός γεννήθηκε στο χωριό Μυρίχοβο Αγράφων περί το 1510 μ.Χ. από ευσεβείς γονείς. Από την παιδική ακόμη ηλικία αγάπησε τον μοναχικό βίο και θέλησε να ενδυθεί το αγγελικό σχήμα του μοναχού. Έτσι άφησε τη γενέτειρά του και μετέβη στο Άγιον Όρος, στη μονή Φιλοθέου, όπου εκάρη μοναχός.

Μετά από λίγο καιρό αφήνει τη μονή και αναχωρεί, για να μονάσει σε ασκητήριο

και να αφιερωθεί περισσότερο στην προσευχή. Πήγε, λοιπόν, κοντά σε κάποιον ασκητή που τον έλεγαν Δομέτιο. Έμεινε πλησίον του σχεδόν τρία χρόνια και ο μοναχός Δαμιανός πρόκοψε σε όλες τις αρετές και τα πνευματικά αγαθά. Μάλιστα δε, αξιώθηκε κάποτε να ακούσει τη φωνή του Κυρίου που του έλεγε: «Δαμιανέ, δεν πρέπει να ζητάς μόνο το δικό σου πνευματικό συμφέρον, αλλά και των άλλων». Μετά από αυτό ο Μοναχός Δαμιανός εγκαταλείπει το Άγιον Όρος και πηγαίνει στην περιοχή του Ολύμπου. Εκεί κήρυττε τον λόγο του Θεού, παρακινούσε τους Χριστιανούς να μετανοήσουν, να αποφεύγουν τις αδικίες και τις κακίες και τους προέτρεπε να εφαρμόζουν το θέλημα του Θεού. Ο λόγος του όμως ενόχλησε κάποιους, οι οποίοι τον κατηγόρησαν ότι είναι λαοπλάνος και ψεύτης.

Ο Όσιος δεν έδωσε σημασία στις κατηγορίες αυτές και αναχωρεί για την περιοχή της Λάρισας και του Κισσάβου. Μετά από εκεί φθάνει στα Άγραφα. Εκεί, στην Καρύτσα Δοπόλων, ιδρύει τη μονή της Παναγίας Πελεκητής, που ήταν το ιεραποστολικό ορμητήριό του. Ουσιαστικά ανακαίνισε τη μονή που είχε υποστεί μεγάλες καταστροφές και έτσι πέρασε στη συνείδηση του λαού του Θεού ως κτήτορας αυτής. Δυστυχώς, και εκεί, άνθρωποι δυσσεβείς τον κατηγόρησαν ως λαοπλάνο και ψευδοκαλόγερο. Έτσι φεύγει και πηγαίνει στον Κίσσαβο και δίπλα στο χωριό Ανατολή, κτίζει ένα νέο μοναστήρι προς τιμή του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου. Πλήθος πιστών τον επισκέπτεται, για να ακούσει το κήρυγμά του και τις πνευματικές του νουθεσίες. Κάποια στιγμή ο Δαμιανός πηγαίνει για δουλειές της μονής στο γειτονικό χωριό Βουλγαρινή.

Εκεί συλλαμβάνεται από τον Τούρκο διοικητή της Λάρισας, με την κατηγορία ότι παρεμποδίζει την αγοραπωλησία εμπορευμάτων κατά τις Κυριακές και παρακινεί τους Έλληνες να μένουν σταθεροί στην πίστη τους. Τον οδηγούν στην φυλακή και τον βασανίζουν. Του δένουν τα πόδια και τον τράχηλο με βαριές αλυσίδες και τον απειλούν για τη ζωή του. Μάταια όμως. Ο Άγιος ομολογεί την πίστη του στον Χριστό και ο Τούρκος διοικητής προστάζει να θανατωθεί και μετά να ριχθεί στη φωτιά. Οι στρατιώτες τον πήραν και τον κτύπησαν δυνατά στο κεφάλι με τον πέλεκυ. Ο Άγιος, ημιθανής όπως ήταν, έπεσε στο έδαφος. Τότε εβλήθη στην κάμινο του πυρός και ότι απέμεινε από το ιερό λείψανό του το έριξαν στον Πηνειό ποταμό.

Ο Οσιομάρτυς Δαμιανός έλαβε το στέφανο του μαρτυρίου το έτος 1568 μ.Χ.